ந்யாஸ தசகம்

[உரை அவதாரிகை] ஸகல சாஸ்த்ரார்த்த தத்துவங்களையும் கரதலாமலகமாகக் கண்டருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ப்ரபத்தி சாஸ்த்ரார்த்தங்களை ந்யாஸ தசகம், ந்யாஸதிலகம், ந்யாஸவிம்சதி என்னும் மூன்று திவ்யக்ரந்தங்களாலே வெளி

யிட்டருளத் திருவுள்ளம்பற்றி முந்துறமுன்னம் ந்யாஸதசகமருளிச் செய்கிறார். இதில் முதல் ச்லோகமொன்றுமட்டும் பரோபதேச ப்ரக்ரியையில் அவதரிக்கிறது. மற்ற ச்லோகங்களெல்லாம் ப்ரபத்தியைத் தாம் ப்ரயோகிக்கிற முறையிலே [அதாவது ஸ்வாநுஷ்டாந ப்ரக்ரியையில்] அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. இந்த ஸ்தோத்ரம் தேவப்பெருமாள் விஷயமானதென்பது ச்லோகங்களில் வ்யக்தம். *

அஹம் மத்ரக்ஷணபரோ மத்ரக்ஷணபலம் ததா,
ந மம ஸ்ரீபதேரேவேதி ஆத்மாநம் நிக்ஷிபேத் புத:. (1)

புத:—ஸ்வஸ்வரூபத்தை நன்கு உணர்ந்த விவேகியான அதிகாரியானவன் ஆத்மாநம் நிக்ஷிபேத்— ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணக் கடவன்; (எவ்விதமாக அநுஸந்தித்துக் கொண்டு பண்ணக்கடவனென்னில்:) அஹம் ந மம—நான் எனக்கு உரியேனல்லேன்; மத்ரக்ஷண பர: ந மம—என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளும் பாரமும் எனக்கு உரித்தன்று; ததா மத்ரக்ஷணபலம் நமம—நான் ரக்ஷணம் பெறுவதனால் விளையும் பேறுதானும் என்னுடையதன்று; ஸ்ரீபதே: ஏவ—இவையெல்லாம் திருமாலுடையனவே; இதி—என்று அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு. [ஆத்மாநம் நிக்ஷிபேத்—என்று அந்வயிப்பது.]

* * * ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணும்போது 'நாமார்? ஸர்வஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பிக்க நமக்கென்று ஒரு பொருளுண்டோ? ஆழ்வாரும் * எனதாவி தந்தொழிந்தேனினி மீள்வதென்பதுண்டே * என்றருளிச்செய்து உடனே * எனதாவி யார்யானார் தந்தநீ கொண்டாக்கினையே * என்றருளிச் செய்தாரன்றோ? * உதவிக் கைம்மாறு என்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில், அதுவும்மற்றாங்கவன் தன்னது—எதுவுமொன்றுமில்லை செய்வது இங்குமங்கே * என்றுமருளிச்செய்தாரே; அப்படியருளிச் செய்தவர்தாமே * தோள்களைபாரத்தழுவி யென்னுயிரை அறவிலை செய்தனன் சோதீ! * என்றுமருளிச்செய்து வைத்தாராதலால் நிர்வேதத்துடன் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணவும் ப்ராப்தம்' என்று கொண்டு "நானும் எனக்குரியேனல்லேன்; என்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளும் பொறுப்பும் எனக்கில்லை; என்னுடைய ரக்ஷணத்தினாலாகும் பயனும் ஸ்வாமியான அவனுடையதேயன்றி என்னுடையதன்று" என்று உள்ளபடியநுஸந்தித்துக்கொண்டு விவேகியானவன் ஆத்மநிக்ஷேபம் பண்ணக்கடவனென்றதாயிற்று. ... ... (க)

ந்யஸ்யாம்யகிஞ்சந: ஸ்ரீமந்! அநுகூலோऽந்யவர்ஜித:.
விச்வாஸப்ரார்த்தநாபூர்வம் ஆத்மரக்ஷாபரம் த்வயி. (2)

ஹே ஸ்ரீமந்!—வாரீர் திருமாலே! அகிஞ்சந: – ஒருவகையான கைம்முதலுமில்லாத அடியேன், அநுகூல: —ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பத்தோடு கூடினவனும், அந்யவர்ஜித:- ஆநுகூல்யத்திற்கு எதிரான ப்ராதிகூல்யத்தின் ஸம்பந்த கந்தமுமில்லாதவனுமாகி, விச்வாஸ ப்ரார்த்தநா பூர்வம் தேவரீர் ரக்ஷித்தருளுமென்கிற விச்வாஸத்தோடும் தேவரீர் அடியேனை ரக்ஷித்தருள வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தனை யோடுங்கூட, த்வயி— தேவரீரிடத்தில், ஆத்மரக்ஷாபரம், ந்யஸ்யாமி—ஸ்வரக்ஷண பாரத்தை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

17

* * * ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணும்போது விச்வாஸமும் ப்ரார்த்தனையும் அதில் சொருகியிருக்கவேணும். விச்வாஸமாவது நம்பிக்கை; ஸ்வாமியாகையாலே ஸ்வவஸ்துரக்ஷணத்தை ஸ்வயமேவ செய்து தலைக்கட்டியே தீருவன் என்கிற நம்பிக்கை. இதுதான் மஹாவிச்வாஸமெனப்படும். ப்ரார்த்தநையாவது *த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி:, சரணாகதிரித்யுக்தா * என்கிறபடியே 'ஸ்வாமிந்! தேவரீரே உபாயபூதராகவேணும்' என்கிற ப்ரார்த்தனை. மாநஸிகமான இந்த ப்ரார்த்தனைதான் சரணாகதியென்று பகவச்சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கையாலே "ப்ரார்த்தநாபூர்வம்" என்று ப்ரார்த்தனையை வேறுபடுத்திச் சொன்னதெங்ஙனேயென்று நினைக்கலாகாது. ஆத்மநிக்ஷேபத்தை வாசிகமாகவோ காயிகமாகவோ செய்யுமிடத்து விச்வாஸப்ரார்த்தனைகள் முற்பட்டிருக்கும்படியை யருளிச்செய்ததத்தனை. ✳ நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் ✳ என்னும், ✳ ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி ந சாத்மவேதீ ✳ என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆகிஞ்சந்யத்தையுடையனும் ஆநுகூல்யஸங்கல்பயுக்தனும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜிதனும் ஆத்மநிக்ஷேபம் செய்யாநின்றேனென்றுராயிற்று. ... . (3)

{ ஸ்வாமிந் ஸ்வசேஷம் ஸ்வவசம் ஸ்வபரத்வேந நிர்ப்பரம்.
{ ஸ்வதத்தஸ்வதியா ஸ்வார்த்தம் ஸ்வஸ்மிந் ந்யஸ்யஸி மாம் ஸ்வயம். (3) }

ஸ்வாமிந்!—ஸர்வஸ்வாமியான திருமாலே! ஸ்வ சேஷம்—தேவரீருக்கே சேஷப்பட்டவனும், ஸ்வ வசம்—தேவரீருக்கே வசப்பட்டவனும், ஸ்வ பரத்வேந நிர்ப்பரம் மாம்—தேவரீருக்கே பரமாய்க்கொண்டு அதனால் விசாரமற்றவனுமான அடியேனை, ஸ்வ தத்த ஸ்வ தியா—தேவரீரே தந்தருளின தேவரீர் விஷயமான புத்தியினாலே, ஸ்வார்த்தம்—தேவரீருக்கே பேறாகும்படி, ஸ்வயம்—தேவரீர் தாமே, ஸ்வஸ்மிந் ந்யஸ்யஸி—தேவரீரிடத்திலே ஆத்ம நிக்ஷேபத்தைச் செய்து கொள்ளா நின்றீர்.

* * * இத்தால் முதல் ச்லோகம் நன்கு வியாக்கியானிக்கப் பட்டதாயிற்று. இரண்டாம் ச்லோகத்தில் "அகிஞ்சந: அஹம் ந்யஸ்யாமி" என்றருளிச் செய்ததைக்கண்டு சிலர் கலங்காமைக்காக இந்த ச்லோகத்தினால் நல்ல தெளிவு பிறபிக்கப் பட்டதாயிற்று. திருவாய்மொழியில் ✳என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன் ✳ என்ற ரீதியில் முந்தின ச்லோகமவதரிந்தது; ✳ அதுவுமவனதின்னருளே ✳ என்ற ரீதியில் இந்த ச்லோகமவதரித்தது

இதில் 'ஸ்வாமிந்' என்கிற ஸ்தானத்திலே 'ஸ்வாமீ' என்றும் 'ந்யஸ்யஸி' என்கிற ஸ்தானத்திலே 'ந்யஸ்யதி' என்றும் பாடபேதமுண்டு. ... (4)

{ ஸ்ரீமந்! அபீஷ்டவரத! த்வாமஸ்மி சரணம் கத,
{ ஏதத் தேஹாவஸாநே மாம் த்வத்பாதம் ப்ராபய ஸ்வயம். (4) }

அபீஷ்டவரத ஸ்ரீமந்!—வேண்டுவார் வேண்டின வரங்களைக் கொடுத்தருளும் திருமாலே! த்வாம் சரணம் கத: அஸ்மி—தேவரீரைத் தஞ்சமாகப் பற்றினவனாகிறேன்; மாம்—இங்ஙனம் வந்தடைந்த வடியேனை, ஏதத் தேஹ அவஸாநே—வர்த்தமாந தேஹம் முடிந்தவுடனே ஸ்வயம்—தாமாகவே, த்வத்பாதம் ப்ராபய—தேவரீருடைய திருவடி வாரத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேணும்.

* * * * மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான் * என்ற ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியின்படி ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு வர்த்தமாந தேஹாவஸாநத்தில் மோக்ஷ மென்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இந்த ச்லோகத்தில் ஸூசிதமாயிற்று. திருக்கச்சி நம்பிகளாறு வார்த்தைகளில் இதுவுமொன்றென்பது ப்ரஸித்தம். ... (4)

{ த்வச்சேஷத்வே ஸ்திரதியம் த்வத்ப்ராப்த்யேகப்ரயோஜநம்,
நிஷித்தகாம்யரஹிதம் குரு மாம் நித்யகிங்கரம். (5) }

(ஸ்ரீமந்!) திருமாலே! த்வத் சேஷத்வே ஸ்திரதியம்—தேவரீருக்கே சேஷப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தில் திண்ணிய அத்யவஸாயம் கொண்டவனும், த்வத் ப்ராப்தி ஏக ப்ரயோஜநம் மாம்—தேவரீரை யநுபவிப்பது தேவரீருக்குக் கைங்கரியம் செய்வது ஆகிய விவற்றையே பரமப்ரயோஜநமாகக் கொண்டவனுமான அடியேனை நிஷித்த காம்ய ரஹிதம் நித்யகிங்கரம் குரு—சாஸ்த்ர நிஷித்தங்களான கருமங்களிலும், அகரணேப்ரத்யவாய ஜநகமல்லாத காம்ய கருமங்களிலும் பற்றற்ற நித்ய கைங்கர்ய நிரதனாகச்செய்து கொண்டருளவேணும்.

* * * "பாஷாணகல்பதைவ முக்தி:" என்றும் "ஆத்யந்திக து:க்கத்வம்ஸ ஏவ முக்தி:" என்றும் சொல்லுவார் திரளிலே சேராமல் * ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யுமதே முக்தியென்கிற ஸதாசார்யஸம்ப்ரதாயத்திலே படிந்தவர்கள் பரமபுருஷார்த்தமான அந்த கைங்கர்யத்தைப் பிரார்த்திக்க வேண்டுவது சைதந்யகார்யமாய் ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் அவர்ஜநீயமாகையாலே அந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை இந்த ச்லோகத்தினால் செய்து போருகிறார். [த்வச்சேஷத்வே ஸ்திரதியம்] * களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன் * என்று திண்ணிதான அத்யவஸாயமுடைமையைச் சொன்னபடி. [த்வத்ப்ராப்த்யேகப்ரயோஜநம்] கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப் போலே பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குமவனுக்கு பரமப்ராப்யனைப்ராபிக்கையொழிய வேறுப்ரயோஜனமில்லாமையாலே இதை நன்கு உணர்ந்தவனடியேன் என்றாராயிற்று. [நிஷித்த காம்யரஹிதம்] * க்ரியமாணம் ந கஸ்மைசித் யத் அர்த்தாய ப்ரகல்பதே. அக்ரியாவதநர்த்தாய தத் து கர்ம ஸமாசரேத் * என்கிற பகவச் சாஸ்த்ரப்ரமாண வசனத்தை ஸ்வாமி தாமே ரஹஸ்யக்ரந்தங்களில் கையாளுகிறார். எந்த கருமம் செய்யப்பட்டால் அதற்கு ஒரு பலனும் கிடைக்காதோ, எந்த கருமம் செய்யப்படாவிடில் ப்ரத்யவாயமுண்டாகுமோ, அந்த கருமந்தான் ப்ரபந்ந பரமைகாந்திக்குக் கர்த்தவ்யமென்று இந்த ப்ரமாணம் தெரிவிக்கின்றது. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் சரமச்லோகாதிகாரத்தில் "மாசுச:" என்பதன் விவரணத்தில் அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகளிவை :—இப்படி க்ருதக்ருத்யனான இவனுக்கு * தத் து கர்ம ஸமாசரேத் * என்று விஹிதமான கர்த்தவ்யாந்தரம் கைங்கர்யாநுப்ரவிஷ்ட ஸதாசார விசேஷமென்னுமிடம் பூர்வாபரக்ரந்தங்களாலும், இச்ச்லோகந்தன்னில் * அக்ரியாவதநர்த்தாய * என்கையாலும் ஸித்தம். ஆகையால் மேல் பல ஸித்தியில் ஸம்சயமில்லாமையாலும், மோக்ஷோபாயமாகவொரு கர்த்தவ்ய சேஷமில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள கர்த்தவ்யம் ஆஜ்ஞாநுபாலநரூபமான ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகையாலும், அபராதம் ப்ரஸக்தமானால் அதிகாராந்தரத்திற் சொன்ன கட்டளையிலே அநுதாபாதிகளாலே ஸுபரிஹரமாகையாலும் இவன் ஹ்ருஷ்டமநாவாகக் குறையில்லை." இத்யாதி. ஆகவே நிஷித்தகருமங்களும் ப்ரபந்நாதிகாரி

களுக்கு மிக்க குறிக்கோளுடன் விலக்கப்படவேண்டும். அது தோன்ற "நிஷித்த காம்யரஹிதம்" என்ருரிங்கு. "நிஷித்தகாம்யரஹிதம் மாம் நித்யகிங்கரம் குரு" என்று அந்வயீக்கவுமாம். "மாம் நிஷித்தகாம்ய ரஹிதம் நித்யகிங்கரம் குரு" என்னவுமாம். (5)

{ தேவிபூஷண ஹேத்யாதிஜுஷ்டஸ்ய பகவந்! தவ,
நித்யம் நிரபராதேஷு கைங்கர்யேஷு நியுங்க்ஷ்வ மாம். (6) }

ஹே பகவந்!—ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான திருமாலே! மாம்—திருவடி பணிந்தவடியேனை, தேவீ பூஷண ஹேதி ஆதி ஜுஷ்டஸ்ய தவ—பிராட்டிமார்கள், திவ்ய பூஷணங்கள், திவ்யாயுதங்கள் முதலானவற்றோடுங் கூடிய தேவரீருக்கு, நிரபராதேஷு கைங்கர்யேஷு—அபராத ப்ரஸக்தியற்ற கைங்கரியங்களிலே, நித்யம் நியுங்க்ஷ்வ—இங்கும் அங்கும் ஏவியருள வேணும்.

* * * திருமடந்தை மண்மடந்தையிருபாலும் திகழவும், *செங்கமலக்கழலில் சிற்றிதழ்போல் விரலில் சேர்திகழாழிகளுங் கிண்கிணியும் அரையில்தங்கிய பொன்வடமும் தாளநன்மாதுளையின் பூவொடு பொன்மணியும் மோதிரமும் கிறியும் மங்கல வைம்படையும் தோள்வளையுங்குழையும் மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியுமொத்திலகவும், * சங்கொடுசக்கரம்வில் ஒள்வாள்தண்டு முதலிய திவ்யாயுதங்களோடு திகழவும் பெற்ற பேரோலக்கத்திலே அடிமை செய்யப் பாரித்திருக்கும்படியை இந்த ச்லோகத்தினல் வெளியிட்டருளினராயிற்று. "நிரபராதேஷு கைங்கர்யேஷு" என்ற இவ்விடத்திலே—ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் "இப்படி பகவச்சேஷதைகஸ்வபாவனுகையாலே சாஸ்த்ரநியத தத்கைங்கர்யைகரஸனை இவ்வதிகாரிக்குப் பின்பு அநாபத்தில் புத்திபூர்வகமான அபராதம் வருகை, பற்றின கைங்கர்யைகநிஷ்டைக்கு விருத்தமாகையாலே" என்று தொடங்கி ரஸகனமாகவருளிச்செய்யப்பட்டுள்ள அபராதபரிஹாராதிகார ஸ்ரீஸூக்திவிசேஷங்கள் அநுஸந்தேயங்களாம். வத்ஸலனை எம்பெருமானை தோஷாதர்சியாகவும் தோஷபோக்யனுகவும் காணுமளவால் அபராதங்களிலே தகணேறி நிற்பது தகாதென்று சாஸ்த்ரார்த்தம் காட்டினபடி. "கைங்கர்யேஷு நியுங்க்ஷ்வ" என்றது *ஏவமற்றமரராட் செய்வார்* என்றும் *முகப்பே கூவிப்பணிகொள்ளாய் *என்றுமுள்ள அருளிச்செயல்களையும் *ஸ்வயம் து ருசிரே தேசே க்ரியதாமிதி மாம் வத* என்கிற இளையபெருமாள் ப்ரார்த்தனையையுமடியொற்றியருளிச் செய்தது. .... (சு)

{ மாம் மதீயஞ்ச நிகிலம் சேதநாசேதநாத்மகம்,
ஸ்வகைங்கர்யோபகரணம் வரத ஸ்வீகுரு ஸ்வயம் (7) }

ஹே வரத—வாரீர் பேரருளாளப் பெருமாளே! மாம்—அடியேனையும், சேதந அசேதநாத்மகம் மதீயம் நிகிலம் ச — சேதனங்களும் அசேதனங்களுமான என்னுடைமைகளையுமெல்லாம், ஸ்வ கைங்கர்ய உபகரணம் —தேவரீருடைய கைங்கரியத்திற்கு உபயுக்தமாக, ஸ்வயம் ஸ்வீகுரு—தாமாகவே ஸ்வீகரித்தருள வேணும்.

* * * என்னையு மென்னுடைமையையும் உன் சக்கரப்பொறி யொற்றிக்கொண்டு* என்கிற பெரியாழ்வார் பாசுரத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்தது இந்தச்லோகம் நாம் செய்கிற கைங்கரியத்திற்கு ப்ரதிஸம்பந்தி எம்பெருமானெருவனேயன்றிக்கே தத்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமாகிருப்போலே, நம்மோடு ஸாக்ஷாத்

பரம்பரயா ச ஸம்பந்தம் பெற்ற சேதநாசேதநப்பொருள்களெல்லாம் பரமசேஷியான வனுடைய கைங்கர்யத்திலே உபயுக்தமாக வேணுமென்று விரும்புகை ப்ராப்த மாகையாலே அந்த விருப்பம் வெளியிடப்பட்டதாயிற்று இதில். நம்முடைய சரீரத்திலுள்ள ஸகலாவயவங்களும் உள்ளுறையுமாத்மாவுக்குக் கைங்கர்யோபகரண மாகிறபடியைக் காணுநின்றோமிறே; இங்ஙனமே அந்த ஆத்மாவும் ஆத்மீயங்களு மெல்லாம் பரமசேதநனுக்குக் கைங்கர்யம்பண்ணக் கடமைப்பட்டவையென் பதுணர்க. (எ)

{ த்வதேக ரக்ஷ்யஸ்ய மம த்வமேவ கருணாகர!
ந ப்ரவர்த்தய பாபாநி ப்ரவ்ருத்தாநி நிவர்த்தய. (8) }

ஹே கருணாகர!—வாரீர் பேரருளாளப் பெருமாளே! த்வத் ஏக ரக்ஷ்யஸ்ய மம - தேவரீரொருவர்க்கே ரக்ஷணீயனான அடியேனுக்கு, த்வம் ஏவ—தேவரீர் தாமா கவே, பாபாநி ந ப்ரவர்த்தய—பாபப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகாதபடி செய்தருள வேணும்; ப்ரவ்ருத்தாநி நிவர்த்தய—நேர்ந்த பாவங்களைப் பலன் கொடுக்கமாட்டாதபடி செய்தருள வேணும்.

* * * பாபங்கள் புகாதபடிக்கும், புகுந்தபாபங்கள் பலன்கொடுக்க சக்தமா காதபடிக்கும் தேவரீரே செய்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. "ப்ரவ் ருத்தாநி பாபாநி நிவர்த்தய" என்று வேண்டினது உசிதம்; பாபாநி ந ப்ரவர்த்தய" என்று வேண்டலாமோ? *பாவமே செய்து பாவியானேன்* *நானே நானாவித நரகம் புகும் பாவஞ் செய்தேன்* என்றன்றோ ஞானிகள் அநுஸந்திப்பது. பாபங்களைச் செய்து போருவது நாமேயாயிருக்க 'நீ பாவங்களைச் செய்விக்காதே' என்று கோரு வதற்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? என்று சங்கிக்க நேரும். இதற்குப் பல படிகளிலே பரி ஹாரமுண்டு; *ஏஷ ஏவ அஸாது கர்ம காரயதி யம் அதோ நிநீஷதி* என்னு முப நிஷத் ப்ரமாணத்தைக்கொண்டு இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லை. ப்ரஹ்மஸூத்ரம் *கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்* என்று சொல்லி வைத்திருந்தும் அடுத்தபடியாக * பராத்து தச்ச்ருதே:* என்றும் சொல்லிவைத்திருக்கையாலே அநுமந்த்ருத்வத்தை எம்பெருமான் பக்கலிலே இசைந்துதீர வேண்டிற்றிறே. 'நான் பாப ப்ரவ்ருத்தி பண் ணும்போது பிரானே! நீ அநுமந்தாவாக இராதொழியவேணும்' என்பது இங்கு விவ க்ஷிதம். "ந ப்ரவர்த்தய பாபாநி" என்பதற்கு "அஹம் யதா பாபப்ரவ்ருத்தோ ந பவேயம் ததா அநுக்ருஹாண" என்று பொருளாக கொள்வது உசிதம். (அ)

{ அக்ருத்யாநாஞ்ச கரணம் க்ருத்யாநாம் வர்ஜநஞ்ச மே,
க்ஷமஸ்வ நிகிலம் தேவ! ப்ரணதார்த்திஹர! ப்ரபோ. (9) }

ப்ரணத ஆர்த்தி ஹர ப்ரபோ! தேவ!—அடியார்களின் இடரை நீக்கியருளும் தேவப் பெருமாளே! அக்ருத்யாநாம் கரணம்—செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்வதும், க்ருத்யாநாம் வர்ஜநம் ச—செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யா தொழிவதுமாகிய, மே நிகிலம்—எனது குற்றங்களை யெல்லாம், க்ஷமஸ்வ—பொறுத்தருள வேணும்.

* * * இந்த ச்லோகம் கீழ்ச்லோகத்தை ஒருபுடை விவரிக்கின்றதாயிரா நின்றது. நம்முடைய பாபங்களானவை அக்ருத்யகரண ரூபமாயும் க்ருத்யாகரண ரூபமாயும் இருவகைப்பட்டிருக்கும். செய்யத் தகாதவையாக சாஸ்திரங்களிலே

நிஷேதிக்கப் பட்டவற்றைச் செய்கை அக்ருத்யகரணமாகும். பரஹிம்ஸை பரஸ்தோத்ரம் பரதார பரிக்ஷரம் பரத்ரவ்யாபஹாரம் அஸத்யகதநம் அபக்ஷ்யபக்ஷணம் தொடக்கமானவை அவை. இனி க்ருத்யாகரணமாவது சாஸ்த்ரங்களிலே கர்த்தவ்யங்களாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸத்கர்மங்களைச் செய்யாமை. இவை, சாஸ்த்ர விச்வாஸியான ப்ரபந்நனுக்கு புத்தி பூர்வகமாக நேர ப்ரஸக்தியில்லை; இருள் தருமா ஞாலத்திலிருப்பர்லே ப்ராமாதிகமாக நேர்ந்ததாகில் * என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும் * என்றும் * குன்றனைய குற்றஞ் செய்யினும் குணங்கொள்ளும் * என்று மிப்புடைகளிலேயுள்ள பாசுரங்களை நினைத்து அவலிப்தனயிருக்கத் தகாது; இருகரையுமழிக்கும் க்ருபா ப்ரவாஹம் எந்த ஸமயத்திலே எந்த அதிகாரி பக்கலிலே பெருகுமென்பது * ப்ரேக்ஷே கஞ்சித் கதாசந * என்ற அவனொருவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கன்றி மற்றொருவற்கும் தெரிய விரகில்லாமையாலே "நம்முடைய அக்ருத்ய கரண க்ருத்யாகரணங்கள் அவனுக்கு உகப்பாம்" என்று நினைத்துச் செருக்குற்றிருக்க அவகாச லேசமுமில்லை; க்ஷமாநிதி பக்கலிலே க்ஷமை கொள்ளவேவேணும். எம்பெருமானார் தாமும் சரணாகதி கத்யத்திலே "மநோவாக் காயை:" என்று தொடங்கி மூன்று சூர்ணைகளாலே ப்ரார்த்தித்த கட்டளையிலே இங்கும் ப்ரார்த்திக்கிறாராயிற்று. ... ... (க)

{ ஸ்ரீமந் நியதபஞ்சாங்கம் மத்ரக்ஷணபரார்ப்பணம்,
அசீகர: ஸ்வயம் ஸ்வஸ்மிந் அதோஹமிஹ நிர்ப்பர:. (10) }

ஸ்ரீமந்! – திருமாலே! நியத பஞ்சாங்கம்—ஆநுகூல்யஸங்கல்பம் முதலான ஐந்து அங்கங்களின் நையத்யத்தையுடைய, மத் ரக்ஷணபர அர்ப்பணம்—எனது ரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணத்தை, ஸ்வயம்—தாமாகவே, ஸ்வஸ்மிந் அசீகர:—தம்மிடத்திலே செய்வித்துக்கொண்டீர்; அத:—ஆகையினலே, அஹம்—அடியேன், இஹ – இந்த ஸ்வரக்ஷண விஷயத்தில், நிர்ப்பர: நிர்விசாரனயினேன்.

* * * இந்த நிகமந ச்லோகந்திறல் இந்த ஆத்மநிக்ஷேபமும் தம் தலையாலே வந்ததன்று, அத்தலையே செய்வித்துக் கொண்டதாமத்தனை யென்று கீழே மூன்றும் ச்லோகத்திலருளிச் செய்ததுதன்னையே திடமாக வருளிச்செய்து இந்த ஸ்துதியைத் தலைக்காட்டினராயிற்று. "ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம், ரக்ஷிஷ்யதீதி விச்வாஸ: கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா; ஆத்ம நிக்ஷேப கார்ப்பண்யே ஷட்விதா சரணாகதி;" என்கிற வசனத்திலே அங்கபஞ்சகம் கூறப்பட்டுள்ளது காண்க. இதில் ஆறு சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அங்கியானதொன்றையும் சேர்த்து ஆறாகக் கணக்கிட்டிருப்பதாகக் கூறுவர். ஆத்ம நிக்ஷேபமென்பது அங்கி; மற்ற ஐந்தும் அங்கங்கள். ஆனது பற்றியே * நியத பஞ்சாங்கம் * என்றருளிச் செய்தது.

ஒவ்வொரு ஸ்துதியின் முடிவிலும் *வேங்கட நாதேந விரசிதாமேதாம்* இத்யாதி ப்ரகாரேண திருநாமவிந்யாஸம் விளங்கா நிற்க, இதுதன்னிலே அங்ஙனமொன்றுமில்லாமை இந்த க்ரந்த ரத்நத்தின் இயல்புக்கு மிக விணங்கியதாகும். ஆத்ம நிக்ஷேபத்திற்குப்போலவே தத்ப்ரதிபாதக க்ரந்தத்திற்கும் தாம் கர்த்தா வல்லாமையைக் காட்டி நின்றபடி.

இதில் "ஸ்ரீமந்" என்கிற ஸ்தானத்திலே 'ஸ்ரீமாந்' என்றும், 'அசிகர:' என்கிற ஸ்தானத்திலே 'அசிகரத்' என்றும் பாடபேதமுண்டு. அசிகரத் என்பதும் அசிகர: என்பதும் * காரயதியின் லுங் ரூபம். ... ... (ரு)

ஸ்ரீ காஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

ந்யாஸ தசகவுரை முற்றிற்று.

———